THE HEBREW JOURNAL
דער אידישער זשורנאל
THE HEBREW JOURNAL
PUBLISHED BY
JOURNAL PUBLICATIONS OF TORONTO LIMITED
N. FRIEDLAND, President
542 DUNDAS ST. WEST, Telephone Trinity 6830-6831
Subscription Rates: $6 PER YEAR $3.50 SIX MONTHS
Single Copy—3 cents
Entered as Second Class Mail Matter at C. P. O., Toronto, January 22nd, 1913
Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario
UNION LABEL TRADES UNION COUNCIL TORONTO, ONT. 25

דער פעדעראלער בודזשעט

די פעדעראלע רעגיערונג האט אין דעם פארגאנגענעם יאר, דאס הייסט אין דעם פינאנציעלען יאר, וועלכער האט זיך געענדיגט מיט דעם 31־טען מערץ, 1931, געהאט א דעפיציט פון 75 מיליאן דאלאר.

דאס איז דאס אנזעהבארסטע אין דעם בודזשעט, וועלכען האנאריר־בעל ר. ב. בענעט, דער קאנאדער פרעמיער, וועלכער האלט אויך צייטווייליג די פארטפעליא פון פינאנץ מיניסטער, האט ארייננגעבראכט אין פארלאמענט.

פון דעם ערשטען בליק אויף דעם בודזשעט באריכט, באקומט זיך דער איינדרוק, אז די פינאנציעלע לאגע פון קאנאדע איז גאר ניט קיין גוטע הייבענע, אז דער דעפיציט וועט פארארזאכען א גרויסע העכערונג פון דירעקטע און אונדירעקטע שטייערען. באטראכט מען אבער גענוי דעם בודזשעט באריכט און מען קוקט זיך צו גוט צו אלע ציפערען, דאן קען מען זעהן, אז קאנאדע, אלס לאנד, האט גאנץ היבשלאך פראפיטירט פון דעם דעפיציט..

קאנאדע, אלס גאנצעס האט פראפיטירט סיי אין ארבייט, סיי אין פינאנץ באלאנסירונג, און בלויז א דאנק דעם דאזיגען דעפיציט איז אין קאנאדע יעצט די צייט ניט אזא שלעכטע ווי ביי אונזער גוטער שכנה אויף יענער זייט גרעניץ.

דער דעפיציט פון 75 מיליאן דאלאר איז א רעזולטאט פון א רייהע אורזאכען, אויף וועלכע עס איז ווערט זיך אפצושטעלען און אנאליזירען.

די איינגאמע אין דעם פינאנציעלען יאר איז געווען איבער 356 מיליאן דאלאר און די אויסגאבען זענען געווען עטוואס איבער 440 מיליאן דאלאר, אין דעם אבער גרעהט שוין אויך אכט מיליאן דאלאר, וועלכע דארפען צום בודזשעט ניט גערעכענט ווערען.

די ערשטע אורזאכע פון דעם דעפיציט איז דאס, וואס די איינגאמע פון סיילס טעקס איז געווען ניט מער ווי עטוואס איבער 20 מיליאן דאלאר, ווייניגער ווי העלפט איינגאמע איידער מיט א יאר פריהער.

די איינגאמע פון די קאסטאמס איז געווען מיט 48 מיליאן דאלאר ווייניגער איידער מיט א יאר פריהער.

צוליעב דעם, וואס די רעגיערונג האט פארבאטען ארויסצופירען שטאפס נאך די פאראייניגטע שטאטען, האט זי פארלוירען זיבען מיליאן דאלאר דאס יאר אין עקסייז שטייער.

די עלטער פענסיע, וועלכע די פעדעראלע רעגיערונג צאהלט אויס צו אלטע לייט דורך די פראווינצען, איז פארגרעסערט געווארען מיט איבער פיער מיליאן דאלאר, און אנשטאט איינס און א האלבען מיליאן דאלאר איז אויסגעצאלט געווארען איבער פינף און א האלבען מיליאן דאלאר, און יעצט האט די פעדעראלע רעגיערונג דערקלערהרט, אז אנשטאט 50 פראצענט וואס די רעגיערונג האט געגעבען צו די פראווינצען צושטייער אויף עלטער־פענסיע, וועט זי געבען 75 פראצענט.

די רעגיערונג האט אויסגעצאלט אין פענסיעס צו סאלדאטען זייט דער וועלט־מלחמה 460 מיליאן דאלאר, און 182 מיליאן דאלאר צו העלפען געווזעזענע סאלדאטען אויף פארשיידענע אופנים.

דאס וואס די קאנאדער רעגיערונג האט פארלוירען אן איינגאמע אין קאסטאמס, א סומע פון איבער 48 מיליאן, האט דאס לאנד זיכער פראפיטירט, ווייל אום די רעגיערונג זאל אריינגעמען די דערמאנטע סומע, האט מען געדארפט אימפארטירען אין לאנד פאר ווייט איבער הונדערט מיליאן דאלאר סחורה, דער דאזיגער אפצאל זאל מאטעריאליזירט ווערען, און ווען די איינגאמע איז ניט געווען, איז א סימן, אז דער אימפארט איז ניט געווען, און פאלגליך האבען קאנאדער פאבריקען און קאנאדער ארבייטער פון די איבער הונדערט מיליאן דאלאר פראפיטירט, א סומע וועלכע איז גאנץ וויכטיג אין דער יעצטיגער עקאנאמיש־געדריקטער צייט.

פון דער פארגרעסערטער סומע אין עלטער־פענסיע האט דאס לאנד זיכער פראפיטירט. ערשטענס האבען עלטערע מענשען זיך אויפגעהערט צו וואלגערען אין צדקה אנשטאלטען, און בכלל אנקומען צו צדקה, און צווייטענס, זענען א צאל אלטע ארבייטער ארויס פון די פאבריקען און פלאץ געמאכט פאר יונגע ארבייטער, וועלכע זענען געווען ארבייטסלאז.

אין דער דאזיגער סומע פון דעפיציט געהט אויך אריין די סומע פון 20 מיליאן דאלאר, וועלכע די יעצטיגע רעגיערונג האט באשטימט צו העלפען פארליינכטערען די ארבייטסלאזיגקייט אין לאנד, וואס דאס האט געבראכט איז א קוק צו טאן אויף דער סטאטיסטיק פון חודש מערץ, וועלכע וויזט, אז אין דעם דערמאנטען חודש זענען קאנטראקטען פאר ארבייט אונטערגעשריבען געווארען אויף א סומע פון 70 מיליאן דאלאר, צו וועלכען דער פאנד צו העלפען ארבייטסלאזע גיט א ביישטייערונג.

קוקט מען איבער די אנגענעבענע אורזאכען פאר דעם דעפיציט, מוז מען צוגעבען, אז דער דעפיציט איז ניט נאר א גוט־באזירטער, נאר א ווייסשעפערישער, ווייל דאס לאנד האט פאלל פון דעם פראפיטירט, איז די 7 מיליאן דאלאר, וועלכע קאנאדע האט פארלוירען דורכדעם, וואס קאנאדע לאזט ניט ארויס קיין שנאפס נאך די פאראייניגטע שטאטען.

ווען די קינג רעגיערונג האט אין 1930 געשאפען דעם אויבענדערמאנטען געזעץ, האבען אלע צוגעגעבען, אז עס איז ניט געווען קיין גוטס אויסגערעכענטער געזעץ, ווייל דערמיט האט קאנאדע וויניג וואס געגעלפען, אז די אמעריקאנער זאלען אפהיטען דעם וואלסטעד אקט. דאס איינציגע וואס זי האט דערמיט אויפגעטאן איז געווען צו העלפען שאפען א דעפיציט פאר'ן לאנד.

צו אויספילען דעם געשאפענעם דעפיציט לייגט פאר פרעמיער בענעט, דער צווייטווייליגער פינאנץ מיניסטער, א רייהע נייע רעזורסען פאר איינקונפט:

העכערען דעם אפצאל אויף ברויף מיט א סענט.
העכערען דעם סיילס טעקס ביז 4 סענט.
א געהעכערטער טאריף אויף קוילען.
א געהעכערטער טאריף אויף אימפארטירטע האפען, פארשיידע פליישען, אייער, הייס און גארטען זרעה.
דער שטייער פון קארפארייטאנס ווערט געהעכערט פון 8 ביז 10 פראצענט.

אויסער דער העכערונג פון פאסט און סיילס טעקס שטייערען, וועלכע פאלען דירעקט אויף'ן פאלק, און וועלכע דאס פאלק וועט דארפען צאהלען, וועלען די אנדערע זיך שטארק ניט לאזען פילען.

קאנאדע לעבט דורך אן עקאנאמישען קריזיס און אום אנצוהאלטען דעם פינאנציעלען גלייכגעוויכט פון לאנד דארף מען באמת זיין א מייסטער.

פרעמיער בענעט, פילענדיג די גרויסע פארגאנטוואָרטליכקייט פאר דער פינאנציעלער לאגע אין לאנד, האט אויסער די פרעמיער פאַיטפעליא אויך אויף זיך גענומען די פארטפעליא פון פינאנץ מיניסטער.

פינאנץ מיניסטער בענעט'ס ערשטער בודזשעט קען ניט באטראכט ווערען אלס טריאומף בודזשעט, אויפ'ן פאליטישען לשון מיט וועלכען מען קען נעמען דאס פאלק. דערפאר אבער וועט ער אריין אין דער געשיכטע אלס סאלידער אונדערשראקענער לטובת דער פינאנציעלער שטארקייט און סטאביליטעט פון די לאנד פינאנצען.

נעמט מען אין אכט, אז קאנאדע'ס נאציאנאלער חוב איז איבער 2261 מיליאן דאלאר, אז אין דער קאנאדער אינדוסטריע איז אריינגעלייגט געווארען 17 און א האלב ביליאן דאלאר, פאר וועלכער סומע 65 פראצענט איז קאנאדער געלט, אז 1199 אינדוסטריעס אין קאנאדע זענען פון אויס־לאנד, פארשטעהט מען וועלכע אחריות קאנאדע טראגט אויף זיך.

פרעמיער בענעט'ס בודזשעט קען מיט רעכט באטראכט ווערען אלס "עמוירדזשענסי בודזשעט". אום דאס לאנד זאל צוריק קומען צו זיך פון דעם יעצטיגען קריזיס, אום ארויסצו־רייסען דאס לאנד פון די נעגעל פון איבער־פראדוקציע, וועלכע האט פאר־אורזאכט די אויסערגעוועהנליכע לאגע, האט זיך געפאדערט א שטארקע, אונדערשראקענע פירונג אין די פינאנצען פון לאנד. צוליעב דעם, ווייזט אויס, האט דער פרעמיער קיינעם ניט געוואלט אנגעטרויען דעם פינאנץ פארטפעליא, נאר האט אויף זיך אליין גענומען די ארבייט ביז ער וועט ארויספיהרען דאס לאנד צוריק אויפ'ן נארמאלען פינאנציעלען וועג.

פרעמיער בענעט, זייענדיג אן אלטער פארלאמענטאריער, האבענ־דיג די גרויסע דערפארונג אין דער פינאנציעלער וועלט, פארשטעהענדיג די לאגע, אין וועלכער קאנאדע געפינט זיך אין דעם יעצטיגען מאמענט, האט ער אליין אויף זיך גענומען די פירערשאפט, און דערפאר אליין קומט אים קרעדיט.

פרעמיער און פינאנץ מיניסטער בענעט האט ארויסגעוויזען מיט זיין יעצטיגען בודזשעט קוראזש און שטארקייט פון א פירער און שטאטס־מאן.

פון ארץ ישראל קיין אייראפא

(נאטיצען פון מיין אורלויב רייזע)

י. ל. וואלמאן

1.

אויף דער שיף.

עס בענקט זיך שוין . . .

עס בענקט זיך צוריק קיין ארץ ישראל!

פון דער ערשטער מינוט אן, וואס אונזער שיף האט אנגעהויבען אפשטויסען פון זיך די צאנקעדיגע ליכטלעך, מיט וועלכע עס איז ביינאכט געווען אויסגע־פלאסטערט דער גרויער כרמל בארג — האט יעדערער פון אונז באלד דערשפירט א נאגענדיגע בענקשאפט צוריק צו ארץ ישראל...

ניט מען זינגט און ניט מען טאנצט, סאליר און בעל הבית'יש האט זיך דער עולם אויסגעזעצט אויף די לייוונענט שטוהלען אין דער הויך אויפ'ן דעק פון שיף און מיט א שטיל־שווייגעניש האט מען זיך אפגעזעגענט מיט די ברענעס פון היים־געליעבטען לאנד. און ווען דאס לעצטע לעמפעל פון חיפה איז שוין דער טרונקען געווארען אין דעם נעבעל־פאס צווישען הימעל און ים, איז מען אראפ פון דעק און מיט א דערשטיקטען זיפץ איז מען שלאפען געגאנגען.

פון דער נאהענטער פרויען־קאייטע הערט זיך א שטילע טרויעריגע מעלאדיע.

איך הער זיך צו צו די ווערטער. דאס זינגט א הארציגער ווייבליכער סאפראן סלאוואקיש ליעד: "סמוטנא מי, באזשע" . . .

זיי געבענשט אומבאקאנטע שוועס־טער פאר דעם שענהנעם ליעד פון פויר־לענס גרעסטען דיכטער! דער טעקסט פון דעם ליעד, ווי אויך די מעלאדיע פאס־סען זיך זעהר שוין זעהר צו פאר דער אר־מעטיגער שטימונג און בענקשאפט פון דער איצטיגער מינוט . . .

— אך ווי אומעטיג, נאטעניו, עס איז אויפ'ן הארצען!...

צווישען אלע פאסאזשירען פון דער ערשטער און צווייטער קלאס ווארפט זיך אונז אין די אויגען, איינער א הער פון א יאהר עטליכע און זעכציג, מיט א פנים פון אן אייראפעאישען תלמיד חכם. דער שטערען איז ביי איהם פארשארצט ביז'ן האלבען קאפ אריין און די אויגען באוועגען זיך ביי איהם אומרוהיג. זיי זוכען תמיד עפעס וואס.

דער דאזיגער זוכט מענשען מיט וועמען א ווארט צו ריידען. ער האט קענ־טיג זעהר פיינט איינזאמקייט און ער אנטלויפט אלע מאל פון דער קאלטער שטייפקייט פון דער ערשטער און צוויי־טער קלאס און ער קומט צו אונז. דא איז — זאגט ער — דער אמת'ער "עמך". עס איז דא מיט וועמען א ווארט צו רעדען...

אונזער ערשטע באקאנטשאפט איז געשלאסען געווארען בעת די שיף האט זיך אפגעשטעלט אין לארנאקא (אין ציפע־רען), מיר האבען זיך צוזאמענגעטראפען ניט ווייט פון דעם פלאץ וואו די שיף האט אראפגעלאזט איהר לייטער פאר די צוקומענדיגע קליינע מאטאר שיפלאך מיט פאסאזשירען.

זיין נאמען איז נחום יצחק אדלער.

געבוירען אין מאהילעוו, אלס איינגע־איז ער געקומען קיין ארץ ישראל, האט געלערענט אין "מקוה ישראל", און שפעטער האט ער שטודירט אין איירא־פא, געענדיגט אלס אגראנאם, און איצטער וואוינט ער אין מאנשעסטער.

מיט לארנאקא איז ער פארבונדען מיט טרויעריגע זכרונות. אין יאהר 1897 האט די לאנדאנער חברה "אהבת ציון" מיט'ן באקאנטען דעווים טריטש אין דער שפיץ, פארגענומען א קאלאניזאציע אויף דעם אינזעל קפריסין (ציפערען). עס איז אויך צוגעשטאנען דערצו די יק"א, וועל־כע האט ארויסגעלייגט אין דער דאזיגער אונטערנעהמונג הונדערט מיליאן פופציג טויזענט פונט און אויסגעלאזט האט זיך דערפון א בודעם...

"מאראג דזשיסטליק" האט געהייסען די דאזיגע אידישע קאלאניע, ווען דאס איז געפונען שוין וויים פונ'ם פארטלארנאקא (דא, וואו מיר שטעהען איצטער), ער, — מיין נייער פריינט — איז דאמאלסט גע־ווען א יונגער אגראנאם און ער איז אראפגעשיקט געווארען אהער כדי אנצו־פיהרען מיט דער קאלאניזאציע. ליידער איז נאריכטס ארויסגעקומען דערפון.

די מענשען זיינען זיך צוזאמען אייני־צינוויין און דעם באדען האט מען שפע־טער געמוזט פארקויפען צו פרעמדע מיט פאר גראשענס.

עס איז ניט געווען דא — זאגט מיר מיין פריינט — דער נאציאנאלער אידעאל האבען מענשען ניט געוואלט ליידען און זיי זיינען זיך צוזאמען ביים ערשטען מכשול...

די דריטע קלאס האט צוויי באזונדע־רע לאגערען:

די 'כשר־עסער" און די "ניט כשר עסער".

מיט יעדען טאג אבער לויפען איבער צום כשר'ן טיש אלץ נייע קליענטען.

כאטש עס איז אביסעל שווערליך צו עסען "טרוקענס" אבער דאך — ווי עס זאגט הרב בלוי — דארפען מיר דער וועלט צו בעוויזען, אז מיר זיינען אידען...

הרב בלוי (פון דער אגודת יישראל) בעשיינט דעם כשר'ן טיש מיט זיין הויכער סאמעטענער יארמעלקע, און שבת צו נאכט האט מען דארטען א פיינע "מלוה מלכה" געפראוועט, האט הרב בלוי געהאלטען א ריין ציוניסטישע דרשה, (למען השם דערצעהלט עס, נאך ניט דעם הרב זאגענפעלד!...)

ביים טיש איז תמיד גאנץ געמיט־ליך. אידען פאהרען פון ארץ ישראל ניט אלס אנטלאפענע און ניט קיין פארבי־טערטע. אלעפאהרען זיי ארויס פון ארץ ישראל מיט דער דעה צו קומען באלד צוריק.

עס פאהרען צוויי יונגע פרויען קיין פראנצעסבאד. עס פאהרען יונגע פארלעך צו די עלטערען צו נאסט. מען פאהרט זיך פארשטעלען פאר טאטע־מאמע מיט וואס פאר גוטען מאן אדער שעהן ווייב ארץ ישראל האט באגליקט...

עס פאהרען אויך אידען, וואס וואוי־נען נאך אין חוץ לארץ און אין ארץ ישראל האבען זיי פרדסים, פארפלאנצטע פון דריטען אדער פערטען יאהר. עס שטעלט זיך ארויס דאס אינגער קען דעם צווייטענס פרדס גאנץ גוט, און אידישע אייזען און צוקער סוחרים פון דאוונע און בענדין לאזען זיך אריין אין די הויכע ענינים פון "עדור און הרכבה", און זיי קאָקעטירען מיט דזייער גרויס בקיאות אין דער פרדסים־טערמינאלאגיע. עס נעהען גרויסע שמועסען: "מיין פרדס", "דיין פרדס". און א פרעהליכער חלוץ, וואס פאהרט אויף חודש צו די עלטערען מיט זיין בילדיש שעהן ווייבעל, רופט זיך אן:

— אלע פרדסים פון ארץ ישראל מיט אלע הייזער זיינען מיינע, ווארום איך שפיר זיך מיט מיין גאנצען מהות באהעפט מיט ארץ ישראל, און יעדער איד, וואס לעבט א צינעל אויף א צינעל אין ארץ ישראל, אדער פלאנצט דארטען א בוים — איז ער מיין ליבליכער ברודער און איך בין גרייט פאר איהם מיין לע־בען אוועקצוגעבען...

פון האנט צו האנט געהט איבער א פאטאגראפיש בילד פון א יונגע פרוי מיט צוויי מיידלעך.

שוין צוויי יאהר זיצט די פרוי מיט די קינדער אין תל אביב און ער — דער מאן און פאטער — פאהרט איצטער צור ריק קיין טעקסאס, כדי ווידער זיך איינ־צושפאנען דארטען עול פון פרנסה, צו קאר־נען זיין פאמיליע אויסהאלטען אין ארץ ישראל, אזוי לאנג וועט ער ארבייטען דארטען ביז ער וועט שוין האבען די מענליכקייטען דא צו פארפלאנצען זיך א פרדס, דאמאלט וועט ער שוין קענען אויף אייביג פארבלייבען דא מיט זיין היים גע־ליעבטער פאמיליע...

פון איין שיף־ברודער איז דער עולם שטארק ניט צופריידען, כאטש ער איז צום צווייטען מאל געווען אין ארץ ישראל.

ביים ערשטען מאל האט ער געקויפט אין תל אביב א הויז אין דעם ערנסטען קראך, און ער האט טאקע געקויפט פאר א העלפט פריין, און איצטער זאגט ער פאהרט ער אהער צו ברענגען זיין גאנצע פאמיליע פון ניו יארק. מיל'א, דאס וואס ער האט "אויסגענוצט די קאנזולטור" און האט געקויפט א הויז פאר א העלפט פריין — דאס איז מען איהם שוין מוחל. דער צרה מיט דעם דאזיגען איד איז אבער דאס, וואס ער רייסט אלעמען אפ די אויר־ערען מיט זיין עס־הארצישער פרומקייט און מיט זיין אויסשרייען, דאס ער איז ניט קיין צייוניסט, און דאס ער האט זיין געלט אינוועסטעט אין ארץ ישראל בלויז נאר צוליעב "ביזנעס"...

די עיריה פון תל אביב איז ביי איהם ניט אנדערש ווי נאר א "חברה באלשעווי־קעס". הלמאי האבען זיי ביי איהם איינ־קאסירט די שטייערען דורך צושטרעענג מיטלען. ער פארשטעהט, דאס אין ארץ ישראל דארף מען מיט שטייערען צו וואר־טען און ווארטען אזוי לאנג, ביז אזא תלמיד חכם ווי ער, וועט זיך אליין דער־מאהנען וועגען דעם...

א טוריסט פון דער ערשטער קלאס א רייכער איד, וואס שטאמט פון גראד־נע און וואוינט שוין פופציג יאהר אין איז געבליבען אויפ'ן העכסטען אופן אונ־טערא טור.

נאטירליך, דאס זייער טעטיגקייט איז געבליבען אויפ'ן העכסטען אופן אונ־ווארישא. 5־טען מאי, 1931.

ווי אזוי שטיינבערג איז פארמשפט געווארען צום טויט

פון שמש

4.

פראצעס ווערט געפירט פארביסען

דער צווייטער פראצעס איז געפירט געווארען מיט א סך מעהר ענערגיע איי־דער דער ערשטער. פון ביידע צדדים, סיי פון דער אנקלאגע און סיי פון דער פארטיידיגונג. ביידע צדדים האבען גע־האט די דערפאהרונג פון דעם ערשטען פראצעס, וועלכע פעהלערען זיי האבען געמאכט און האבען געזוכט ניט מעהר צו מאכען אזעלכע פעהלערען.

ביי דעם ערשטען פראצעס, למשל, איז געווען א גרויסע פראגע וועגען שטיינבערג'ס קליידער.

די, וועלכע האבען געזעהן דעם מאן אריינגעהן דעם 5־טען מערץ, 1930, נאך פינף א זייגער פארגאנאט אין גאלדבערג'ס מצה פלאץ, האבען דערצעהלט, אז דער מאן איז געגאנגען אנגעטאן אין א גרויען אויבער־ראק און א גרויער "קעפ". די רב'ס פרוי, וועלכע האט געזעהן דעם מאן, וועלכער האט דעם רב געבעטען מען זאל דעם טויטען גאלד־בערג'ן ניט פאלמעסען, האט אויך גע־זאגט, אז ער איז געווען אנגעטאן אין א גרויסען מאנטעל און א גרויער "קעפ".

די פארטיידיגונג האט געבראכט דעם קראנאר ערות, וועלכע האבען געשוואוירען, אז דעם 5־טען אפריל.

שטיינבערג איז אין יענעם טאג געווען אנגעטאן אין א בלויען מאנטעל, און אז קיין גרויען מאנטעל האט ער גאר ניט.

די פארטיידיגונג האט אויך גע־טעה'ט, אז אויב שטיינבערג האט אויף זיך געהאט א גרויען מאנטעל פארווזאס האט די פאליציי ניט פארהאלטען זיינע קליידער. די פאליציי האט דאך איהם גע־האט אין די הענט? ווייל זי האט דאך איהם ארעסטירט דעם זעלבען אוועגט.

די פאליציי האט אויף דעם קיין ענטפער ניט געקענט געבען.

ביים צווייטען פראצעס האט זיך שוין די פאליציי פארזארגט מיט באוויזען, אז שטיינבערג האט יא געהאט א גרויען מאנ־טעל און א גרויע "קעפ". די פארטיידי־גונג האט געקענט מיט אלע קרעפטען, אבער זי האט פארלוירען. שטיינבערג איז ניט אויפגעטראטען אלס עדות פאר זיך און א סך זאכען, וועלכע וואלטען געקענט אויפגעקלערט ווערען ווען ער זאל געווען וועלען ריידען זענען געבליבען ניט פארענטפערט.

דעם 2־טען פעברואר, 1931 האט זיך אנגעהויבען דער צווייטער שטיינ־בערג פראצעס און האט זיך געענדיגט דעם 6־טען פעברואר. די דזשורי האט זיך באראטען איבער 3 שטונדען און האט אריינגעבראכט א ווערדיקט פון "שולדיג". דאס איז געווען דער קלימאקס פון דעם טראגעדיע. שטיינבערג איז פאר'משפט געווארען צו שטארבען אויף דער תליה דעם 21־טען אפריל.

שטיינבערג'ס האפנונג האלב פארשוואונדען

ניט אכטענדיג, וואס שטיינבערג איז שוין געווען פאר'משפט צום טויט, האט ער אבער נאך געהאט א שטראל פון האפנונג. די האפנונג איז געווען צו מא־כען אן אפעלאציע, אפעלירען צו א הע־בערען גערעכט.

עס מוז דא גלייך באמערקט ווערען, אז ביידע אפעלאציעס, וועלכע זענען גע־מאכט געווארען פאר שטיינבערג'ן, איינע צום העכסטען גערעכט פון אנטאריא, און די צוויטע צום סופרים קאורט פון קא־נארע, זענען געווען אויף גרונדען פון געזעצליכע פונקטען, און ניט אויף דעם צי שטיינבערג איז שולדיג אדער ניט אין דעם מארד. שפעטער וועלען מיר דאס גענויער דערקלערען.

פון די, וועלכע האבען אין גערעכט און אויסער'ן גערעכט בעאבאכטעט שטיינבערג'ן ביים צווייטען פראצעס, זע־נען איבערצייגט, אז דער פאר'משפט'ער האט ניט געוואוסט אויף וועלכער וועלט ער איז, ווען די דזשורי ביים צווייטען פראצעס האט אריינגעבראכט דעם ווער־דיקט פון "שולדיג".

ווען די דזשורי, ביים ערשטען פראַ־צעס, איז אריינגעקומען מיט דער דער־קלערונג, אז זי קען זיך ניט איינ־יגען, האט גענומען א האלבע שטונדע צייט צו דערקלערען שטיינבערג'ן וואס עס איז געשעהן, אזוי היסטעריש איז ער געווען. דער שרייבער פון די דאזיגע צייל־ען איז געווען ארום שטיינבערג'ן אין גע־ריכט. זיינע ארווא־קאטען האבען איהם פון דער קלימאקס פון דער בלוטיגער טראגעדיע איז געווען פונקט אזוי טראגיש ווי די פריהערדיגע אקטען.

שטיינבערג, וועלכער איז ביי זיין ארעסט געווען א קרעפטיגער מענש, איז געווען א צובראכענער שארבען, ווען ער האט געהערט זיין טויט־אורטייל, און עס איז צווייפעלהאפט אויב ער האט געהערט וואס דער ריכטער האט געזאגט.

דער שרייבער פון די דאזיגע צייל־ען איז כמעט איבערצייגט, אז שטיינבערג האט אין יענעם מאמענט ניט געוואוסט אויף וועלכער וועלט ער איז.

ביים ערשטען פראצעס איז שטיינ־בערג געווען א שברי כלי, ביים צווייטען פראצעס איז ער געווען א בינטעל צור־ריפטע נערוועז און ביים אורטייל איז ער געווען א לעבעדיגער מת. ער האט אבער נאך געהאט פונק האפנונג.

די אפעלאציעס

שטיינבערג'ס האפנונג אויף לעבען איז ניט אויסגעלאשען געווארען אין גאנ־צען מיט דעם טויט־אורטייל. אן אפעלא־ציע איז געמאכט געווארען צום העכסטען גערעכט אין אנטאריא. די אפעלאציע איז ניט געמאכט געווארען אויפ'ן גרונט, אז שטיינבערג איז אומשולדיג, זי איז גע־מאכט געווארען אויפ'ן גרונט אז שטיינ־בערג האט ניט באקומען קיין פאלשטענ־דיג אומפארטייאישען פראצעס, אזעלכען, צו וועלכען ער איז ארעכטיגט.

אזוי האבען שטיינבערג'ס אדווא־קאַ־טען אויסגעזעצט געגען געוויסע פונקטען צו ריכטער דזשעפרי'ס רעדע, וועלכע ער האט געהאלטען פאר דער דזשורי. זיי האבען אויך אויסגעזעצט געגען דעם, וואס קרייטאן איז צוגעלאזען געווארען אלס עדות. זיי האבען אויסגעזעצט געגען דעם, וואס דער ריכטער האט ניט געגוג באַ־טאנט צו דער דזשורי וועגען די הויפט פונקטען פון שטיינבערג'ס פארטיידיגונג.

טשיעף דזשאסטיס סער ווילאם מיו־לאק איז געווען דער פארזיצענדער ריכ־טער פון אפעלאציאנס געריכט. צוויי טעג האבען שטיינבערג'ס אדוואקאטען גע־טענה'ט פאר די פינף ריכטער י. פ. העל־מוט, קיי. סי., שטיינבערג'ס הויפט אר־וואקאט האט אנגעפירט א פארצווייפעל־טען קאמף. ער האט פאנאנדערגעגעלידערט קרייטאן'ס עדות זאגען און האט ארויס־געבראכט, אז דער הויפט עדות פון דער (פארזעצונג אויף פיידזש 3)

פרובירט דערקלערהרען, אז עס איז א זיעג פאר איהם, אבער שטיינבערג האט ניט פארשטאנען. ער האט זיך קאנזולטירן געווארפען. ערשט ווען העלמוט האט איהם אנגענומען ביים האנט צו גראטו־לירען פון איהם, האט שטיינבערג אויך ניט געוואוסט וואס עס מיינט. ער האט עס אויסגעטייטשט, אז מען האט איהם באַ־פרייט און איז געווארען היסטעריש. בלויז נאכדעם ווי די פאליציי פון שעריף האט איהם אפגעפיהרט צוריק אין זיין צעל אהוס געריכט, האט ער באגריפען אז ניט אלעס איז פאראיבער.

ביים צווייטען פראצעס האט זיך כמעט ווידערהאלט די זעלבע געשיכטע. אבער שטיינבערג איז שוין ניט געווען היסטעריש, נאר ווי פארשטיינערט. ווען דער פארמאן פון דער דזשורי האט ארויס־געזאגט דאס ווארט "שולדיג", איז שטיינבערג געשטאנען אויף די פיס. זיינע קניה האבען זיך צו בויג געטאן, און ער איז געבליבען אין דער דאזיגער פאר־שטיינערטער פאזיציע ביז מען האט איהם ארויסגעפיהרט פון געריכט. געגאנגען איז ער מעכאניש, זיינע אויגען זענען געווען געשטאר־ר־פארגלייווערט.

עס איז ניט קלאר אויב דער ריכטער האט באגריפען די לאגע פון דעם פאר־אורטיילטען אדער ניט. ער האט אבער אפגעלייגט דאס ארויסגעבען דעם אור־טייל אויף צוויי וואכען, א זאך וואס פאַ־סירט זעהר זעלטען אין מארד פראצעסען. מעגליך, אז דער ריכטער האט געזעהן אין וועלכען צוישטאנד שטיינבערג געפינט זיך, און האט זיין, אזוי אויך, שוידער־ליכע לאגע ניט געוואלט פארערגערען מיט'ן טויט־אורטייל, געבענדיג איהם צייט צו זיך צו קומען.

עס האט גענומען איבער צוויי שטונ־דען ביז שטיינבערג האט באגריפען אז עדות. זיי האבען אויסגעזעצט געגען דעם, וואס קרייטאן איז צוגעלאזען געווארען אלס עדות. זיי האבען אויסגעזעצט געגען דעם, וואס דער ריכטער האט ניט געגוג באַ־טאנט צו דער דזשורי וועגען די הויפט פונקטען פון שטיינבערג'ס פארטיידיגונג.

טשיעף דזשאסטיס סער ווילאם מיו־לאק איז געווען דער פארזיצענדער ריכ־טער פון אפעלאציאנס געריכט. צוויי טעג האבען שטיינבערג'ס אדוואקאטען גע־טענה'ט פאר די פינף ריכטער י. פ. העל־מוט, קיי. סי., שטיינבערג'ס הויפט אר־וואקאט האט אנגעפירט א פארצווייפעל־טען קאמף. ער האט פאנאנדערגעגעלידערט קרייטאן'ס עדות זאגען און האט ארויס־געבראכט, אז דער הויפט עדות פון דער

דעם מאמענט, ווען ער איז אריינגעפירט געווארען אין געריכט צו הערען זיין טויט־אורטייל ביז מען האט איהם געבראכט און אריינגעזעצט אין טויטען־קאמער פון דאן דזשייל.

אזוי אזוי שטיינבערג האט געפיהלט ווען מען האט איהם געבראכט צוריק אין געפענגעניש, דאס האט ער אליין באשרי־בען אין א ברעף צו זיין פרוי, וועלכער איז געווען פארעפענטליכט אין "זשור־נאל". אין יענעם ברעף האט ער זיך צווישען אנדערעם אזוי אויסגעדריקט:

"עס איז געווארען אזוי פינסטער, א שווארצע כמארע האט זיך פארצוגען אלץ ארום מיר האט געשווינדערלעך אין איין גרויסער כאאטישקייט. איך ווייס ניט צי דו, מיין פרוי, האסט עס באמערקט, אבער עס דאכט מיר אז די גאנצע וועלט האט געזעהן וויי עס איז פוצוגונג פינס־טער געווארען".

די אפעלאציעס

שטיינבערג'ס האפנונג אויף לעבען איז ניט אויסגעלאשען געווארען אין גאנ־צען מיט דעם טויט־אורטייל. אן אפעלא־ציע איז געמאכט געווארען צום העכסטען גערעכט אין אנטאריא. די אפעלאציע איז ניט געמאכט געווארען אויפ'ן גרונט, אז שטיינבערג איז אומשולדיג, זי איז גע־מאכט געווארען אויפ'ן גרונט אז שטיינ־בערג האט ניט באקומען קיין פאלשטענ־דיג אומפארטייאישען פראצעס, אזעלכען, צו וועלכען ער איז ארעכטיגט.

אזוי האבען שטיינבערג'ס אדוואקאַ־טען אויסגעזעצט געגען געוויסע פונקטען צו ריכטער דזשעפרי'ס רעדע, וועלכע ער האט געהאלטען פאר דער דזשורי. זיי האבען אויסגעזעצט געגען דעם, וואס קרייטאן איז צוגעלאזען געווארען אלס עדות. זיי האבען אויסגעזעצט געגען דעם, וואס דער ריכטער האט ניט געגוג באַ־טאנט צו דער דזשורי וועגען די הויפט פונקטען פון שטיינבערג'ס פארטיידיגונג.

טשיעף דזשאסטיס סער ווילאם מיו־לאק איז געווען דער פארזיצענדער ריכ־טער פון אפעלאציאנס געריכט. צוויי טעג האבען שטיינבערג'ס אדוואקאטען גע־טענה'ט פאר די פינף ריכטער י. פ. העל־מוט, קיי. סי., שטיינבערג'ס הויפט אר־וואקאט האט אנגעפירט א פארצווייפעל־טען קאמף. ער האט פאנאנדערגעגעלידערט קרייטאן'ס עדות זאגען און האט ארויס־געבראכט, אז דער הויפט עדות פון דער